

her er foreslaaet. Efter den for indværende Aar vedtagne Finantslov medgaar der jo allerede mindst en Tredebjel af Landets samlede Udgifter til Forsvaret. Dette forekommer mig at være allerede noget saa Betydeligt, at der neppe kan være Grund til yderligere at forsøge Udgiften med over en Million Kr. Jeg staaer, som sagt, i den Formening, at kan Rigets Tilværelse ikke opretholdes paa anden Maade end ved at kaste forsøgede Pengesummer ud, saa er det for mig overordentlig tvivlsomt, om det vil lykkes. — Der hører sikkert noget Andet og noget Mere til for ethvert Sælsk, endog et større Lands Bestaaen end Naabenmagt, men fremsfor Alting gjælder det for et lille Land. Jeg gaar derfor med fuldkommen Ro til at stemme imod et Forslag som det, der for Dieblisset foreligger.

Ploug: Om det ærede Medlems Sind er der vistnok Ingen, der vil tillade sig at dømmen — vi ere ikke her for at ransage hverandres Sjæter og Myrer —, men om det ærede Medlems Syn maa han tillade Enhver at have en fra hans afvigende Dom. Nødvendigheden af, at et lille Land saa godt som et stort forsvare sig, er indlysende, og hvor Meget der er nødvendigt, maa dog nærmest de Sagkyndige komme til at afgjøre. Jeg tror ogsaa, at der er noget Mere nødvendigt endnu end Udgifterne til en velordnet Hær, men dette Enne saane vi desværre, og det er Enighed mellem alle Borgere.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 29 St. mod 7.

Formanden: Lovforslaget bliver nu at sende tilbage til Folkethinget, for der at fremmes paany.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilfyn med Salg af Levnetsmidler.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.; fortsat 3die Behandling i Folkethinget findes i dettes. Tidende Sp. 6419 ff.)

Justitsministeren (Nellemann): Den Skikkelse, som det foreliggende Lovforslag fik ved 2den Behandling i det andet Thing, var efter mit Skjøn i og for sig i alt væsentligt tilfredsstillende, og naar det derpaa kom an, vilde jeg egentlig meget godt kunne have taget Loven saaledes, som den dengang var. Der var ganske vist enkelte Smaating, som jeg dels kunde ønske forandrede og dels var villig til at gaa ind paa Ændringer i, om end Ønsket om Forandring ikke udgik fra mig, men fra andre Sider; men i det Hele taget tør jeg vistnok udtale, at Lovforslaget, som det var vedtaget ved 2den Behandling i det andet Thing, i og for sig var tilfredsstillende. Smidlertid fremkom der ved Sagens 3die Behandling en Hærskare af Ændringsforslag, og deriblandt et, som blev sat først under Behandling og paa en saadan Maade, at dets Vedtagelse maatte medføre, at de andre Ændringsforslag faldt bort og forsvandt endog ikke kom under Forhandling. Dette Ændringsforslag blev vedtaget, og Loven har derfor faaet den Skikkelse, som den nu har faaet. Som jeg allerede tillob mig at yttre under Sagens Behandling i det andet Thing, ville de Herrer jo se, at Lovforslaget ved denne Ordning egentlig er blevet til noget ganske Andet, end det fra første Begyndelse var. Istedetfor, at det fra første Begyndelse af væsentlig optraadte som en Straffelov, som en Lov, der sigtede til ved at skærpe og fuldkommengjøre Statens Undersøgelsermidler og ved at skærpe Straffene at modarbejde visse Forsalfkninger i den daglige Handel og Wandel, som havde tildraget sig mere almindelig Opmærksomhed, og som navnlig vare blevne paaanede af Arbejderskommissionen, er det nu ved en Ændring, der er foretaget i det andet Thing, egentlig væsentlig bleven reduceret til en Lov om Tilveiebringelsen af statistisk Materiale i den omspurgte Retning; jeg siger „væsentlig“, thi „ude-lukkende“ kan man ikke sige, efterform det ganske vist er en Opgave for det omtalte Laboratorium at bistaa Retshandhævelsen. Efter at alle de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget og navnlig den sidste Del deraf, som indeholdt Straffebestemmelser og de andre Midler, hvorved man vilde træde hæmmende op mod de omtalte Forsalfkninger, ere faldne bort, er nu Lovforslaget, siger jeg, væsentlig kun blevet et Lovforslag om at tilveiebringe et kemisk Laboratorium, hvis Opgave i og for sig væsentlig kun bliver undersøgende og tilveiebringende statistisk Materiale. Jeg benægter nu ikke den relative Nytte heraf, idet jeg jo erkjender, at, dersom Sagen stod saaledes, at alle Muligheder maatte anses for udtømte, at man maatte være paa det Rene med, at der ikke kunde tilveiebringes nogen videregaaende Lovforanstaltning i den omspurgte Henseende, dersom man virkelig var kommen paa det Rene med, at der, forinden der kunde lovgives i den Ret-